

Az egészségjelentések jó gyakorlata – irányelvek és ajánlások

Good Practice in Health Reporting – guidelines and recommendations

Szerző: Vitrai József ✉
Nemzeti Népegészségügyi Központ

Beküldve: 2018. 11. 05.
doi: 10.24365/ef.v59i6.380

Kulcsszavak: egészségjelentés; irányelv; ajánlás

Keywords: health reporting; guideline; recommendation

Az egészségjelentések készítését támogató irányelveket és ajánlásokat egy, az egészséginformáció előállításában helyi, tartományi és szövetségi szinten részt vevő, különböző szakterületek képviselőinek munkacsoportja készítette.¹ A dokumentumot a Német Társadalomorvoslási és Megelőzési Társaság (German Society for Social Medicine and Prevention), a Német Epidemiológiai Társaság (German Society for Epidemiology) valamint a Német Népegészségügyi Tanszékek Orvosainak Szövetségi Társasága (Federal Association of Physicians of German Public Health Departments) kibővített vezetősége hagyta jóvá. A dokumentum 11 irányelvet és azokhoz kapcsolódó 23 ajánlást fogalmaz meg az egészségjelentés készítésének különböző feladataihoz, így az etikai kérdésekhez, a jelentés elméleti kereteihez, a témaválasztáshoz, a minőségbiztosításhoz, az adatok előkészítéséhez, elemzéséhez, értelmezéséhez, az adatvédelemhez és kommunikációjához. A dokumentum közlését követő visszajelzések figyelembevételével a szerzők egy újabb változatot fognak közreadni.

Az egészségjelentés – a dokumentum meghatározása szerint – a lakosság egészségének értelmezett leírása, amely elemzi az egészséggel kapcsolatos problémákat, bemutatja az egészségügyi ellátás, az egészségfejlesztés és a betegségmegelőzés azon területeit, ahol beavatkozásra van szükség. Célja,

hogyan megfelelő információkat biztosítson a lakosság számára a közösségi részvétel szervezéséhez és az egészségpolitikuskoknak a szakpolitikai döntések megalapozásához. Az egészségjelentés ezáltal az egészségügyi szakpolitika egyeztetési folyamatának része, mert

- bemutatja a lakosság egészségét befolyásoló kockázatok és lehetőségek egyenlőtlen társadalmi és földrajzi eloszlását, rámutat a szükséges szövetségi, tartományi és helyi szintű beavatkozásokra a betegségmegelőzés területén;
- alapot nyújt az egészségfejlesztés és a betegségmegelőzés tervezéséhez és a népegészségügyi intézkedések értékeléséhez;
- folyamatosan gyűjt információt a lakosság egészségéről, és korán jelzi a bekövetkező változásokat, ezzel lehetőséget nyújtva a gyors szakpolitikai beavatkozásokhoz;
- nemcsak a döntéshozóknak és a szakértőknek nyújt információt, hanem a lakosságot is tájékoztatja;
- támogatja a közösségi vélemények formálódását lehetőséget kínálva a szakpolitikai célok kitűzésében való részvételhez.

Az egészségjelentések célkitűzésének tárgyalása után a dokumentum az egészségjelentés-készítés alapvető elméleti és gyakorlati követelményeit veszi sorra. Így a jelentések alapjául szolgáló adatforrá-

sokat, adatköröket, az alkalmazandó különböző diszciplínákat, szakterületeket. Számba veszi továbbá az egészségjelentés elkészítéséhez az erőforrás- és időszükségletet is.

Az irányelvek és ajánlások mellett a dokumentumban egy 7 oldalas ellenőrző lista található az

egészségjelentést készítőik számára a tudományos megalapozottság, a jelentéskészítés, a stílus, a formázás és terjesztés, a tartalom, az adatok minősége, az elemzés valamint az eredmények értelmezése, következtetések és ajánlások témájában.

HIVATKOZÁSOK

¹ Starke D, Tempel G, Butler J, Starker A, Zühlke C, Borrmann B. Good Practice in Health Reporting – guidelines and recommendations. *Journal of Health Monitoring*. 2017 2(S1). DOI 10.17886/RKI-GBE-2017-013